

mærke, at den er af en særegen Beskaffenhed, som jeg tror fortjener Thingets Opmærksomhed. Som bekendt er Hou den nordligste Del af Langeland, og denne Del af Landet var i lang Tid aldeles bevoget med Skov, og derfor ser man, at Kirkerne i den nordlige Del af Landet i Sognene Støense og Snøde ere komne til at ligge usforholdsmæssig nær ved hinanden, og den nordligste af dem altfor fjernt fra den nordligste Del af Den. Uensigtsmæssigheden deraf har viist sig, efter at den nordlige Strækning for en væsentlig Del er bleven ryddet for de Skove, som bedækkede den, og nu er beboet af en Befolkning, som har naaet omtrent 700 Mennesker. Disse Beboere ere imidlertid dog temmelig adskilte fra den øvrige Del af Sognet, dels ved mellemliggende Skove dels ved større Gaarders Jorder, navnlig en stor Hovedgaard. Følgen deraf er, at de ere noget isolerede. Denne Befolkning har ogsaa paa Grund af Forholdene i Særdeleshed lagt sig efter Søfart, og disse Søfarende besidde smaa Eiendomme. Som Politimester og Dommer kjender jeg denne Del af Jurisdiktionen meget lidt, thi Houboerne forenes meget godt indbyrdes og komme sjældent til Thinget, og naar det omreisende Politik besøger Hou, bringer det gjerne den Efterretning, at Alt var i god Orden paa Hou. De gode Houboere ere ogsaa meget forsigtige i Omgangen med Jib og Pys, saa at jeg som Branddirektor næsten ikke har Noget deroppe at bestille; men hvad der derimod har udviklet sig meget hos dem, er Jib, Arbeidsomhed og en høj Grad af Stræbsomhed og, som denne Sag viser, ogsaa et alvorligt religiøst Liv. De ønske ofte at se Præsten oppe hos dem og ønskede gjerne, at de maatte have et Hus, hvori de kunde modtage ham til Andagt ikke alene om Søndagen, men ogsaa ved andre Leiligheder. Derfor have de staaet sig sammen for at kunne komme til at bygge et saadant Hus, og de have samlet sig en 1,700 til 1,800 Rd. i den Hensigt, men de indsaa jo vel, at de ikke med den Sum kunde opnaa Alt, hvad de ønskede, og derfor henvendte de sig for 2 Aar siden med et Andragende til Kirkeministeren om at faae en Understøttelse fra Staten til dette Diemed. Sagen har staaet hen under forskellige For-

handlinge, idet Ministeriet nemlig maatte have flere Dplysninger, førend der kunde reises Sag derom. Der har været forlangt Tegninger, som nu ere komne frem, i Sagen, og der har været begjært Sikkerhed for, at Staten, naar Kirken blev understøttet af den, ogsaa kunde være vis paa, at den blev vedligeholdt i Fremtiden som en Del af Folkekirken. Dette kunde imidlertid ikke opnaas saa tidlig, at Sagen kunde komme frem i denne Sessions første Del, og navnlig være alle Dplysninger ikke tilstede før efter anden Behandling af Finantsloven. Da fik jeg et meget indtrængende Brev fra Hou om, at jeg dog maatte søge at fremme Sagen, og jeg henvendte mig derfor til den høitærede Minister, som, da navnlig Sikkerheden for Kirkens Bestaaen i Fremtiden var tilveiebragt, imødefom Dnisset ved at forelægge Sagen for Rigsdagen. Jeg maa bemærke, at det sidste Punkt ikke er uden Betydning; thi den, som jeg tror, fuldstændige Sikkerhed for Kirkens varige Bestaaen som hørende til Folkekirken er naturligvis kun give paa den Betingelse, at Staten understøtter Kirken ved dens Anlæg, og at det navnlig sker nu. Der er en yderligere Grund, som jeg meget godt veed bevæger sig oppe hos Houboerne som en Del af Støense og Snøde Sogne, og af hvilken de sætte megen Pris paa netop nu at faae denne Understøttelse. Jeg skal nemlig bemærke, at Snøde og Støense Sogneskald er et af dem, der komme til, naar den forventede Lov om Geistlighedens Lønning gaar igjennem, ved Embedsleddighed at yde et af de største Bidrag til den almindelige Lønning, og man kan altsaa ikke fortænke dem i, at de, idet de som virkelig gode Statsborgere med Beredvillighed gaa ind paa denne Sag, dog nok kunde ønske at se Noget ydet til Forbedring af deres kirkelige Forhold paa samme Tid, som det kommer til den almindelige Bevidsthed, at deres Egn kommer til paa en vis Maade at yde et ikke ubetydeligt Ofser til det Almindelige. Jeg maa ret takke det ærede Udvalg, der er kommet til den Erkjendelse, at der kan være Trang hos Houboerne i den omhandlede Henseende. Det er ogsaa den Anskuelse, der har ligget til Grund for Andragendet og for Ministerens Forslag.